

TVANGSEVAKUERINGEN AV SYKEPLEIERSKER.

I anledning tvangsevakueringen av Nord-Norge beordret arbeidsformidlingen 20 av sykepleierskene ved Ullevål sykehus og 10 fra Rikshospitalet til å reise nordover den 19/11 med 24 timers varsel. Arbeidsformidlingen ble på Ullevål velvillig assistert av sykehusrådmannen og sykehusets forstanderinne. Da ingen av sykepleierskene etterkom oppfordringen, ankom politiet dagen etter til sykehuset for å hente dem med makt. Politiet måtte imidlertid gå med uforrettet sak idet det viste seg at de 20 hadde valgt den riktige utveg å gå i dekning.

Ullevåls overlærer sendte en inntrengende protest til "minister" Whist, idet de begrunnet protesten rent saklig med sykehusets tiltagende mangel på evade sykepleiersker, overbelegg, truende epidemier o.s.v.

Når man kjenner til tyskernes usannskelige behandling av befolkningen i Nord-Norge, assistert av H.S. med bøddele Jonas i spissen, vil kanskje en og annen som ikke har tenkt dypere over saken si til seg selv: "Er det riktig ikke å hjelpe våre hårdt betrungte landsmenn i en slik situasjon?" Til dette spørsmål er for det første å innvende at undersøkelser har brakt for dagen at det ikke er evade sykepleiersker det skorter på i Nord-Norge. Endel sykepleiersker som tidligere er reist oppover frivillig, blir nemlig pålagt arbeide som like godt kunne gjøres av hvem som helst uten spesiell utdanning. For det annet kommer overlegenes vektige innvending mot at sykepleierskene anvendes utenfor sykehuset.

Disse innvendinger blekner imidlertid når en ser situasjonen nordpå fra den synsvinkel at de som jager den nord-norske befolkningen sørover, selv er et jaget vilt. Under de oppholdende kamper i Finnland og Finnmark blir tyskerne beleiret med mengder av sårede, og selv har de meget knapt om legar og sykepleiersker.

Hensikten med rekvireringen av norske sykepleiersker er derfor klar. De skal, under dekke av å hjelpe befolkningen i Nord-Norge, om kortere eller lengere tid settes inn i det tyske sanitet, m.a.o. tjenestegjøre for et land med hvilket vi er i krig. Planen er like smart som den er djævelsk, men den ble gjennomskuet, løst og fremst av de unge sykepleiersker som nektet å reise.

Det er i den anledning sendt ut følgende parole:

I anledning av at endel sykepleiersker fra Ullevål sykehus er beordret til Nord-Norge, opplyser Hjemmefrontledelsens sykepleierskegruppe at ingen må følge en slik ordre. De som får ordren, bør øyeblikkelig gå i dekning, dog ikke i sykehuset. De som ikke har fått ordren, blir i sine stillinger. Videre forholdsrørre vil komme dersom situasjonen skulle kreve det.

ARBEIDSSINNSSETTELSE.

Tenbeven og "minister" Whist lover ungguttene "fritt leide", dersom de bare vil komme tilbake til sine gamle adresser. Det tror vi få gjere. Det blir lettere å få tak i guttene når de bor hjemme enn når de ligger i dekning. Til guttene: Følg de paroler som ble gitt i sommer. Dra ut av stogen, men ikke hjem. Søkk råd på rette sted.

NORD-NORGE.

Tyskerne svir av landet i nord og prøver å tvinge befolkningen sydover for å hindre den i å hjelpe de norske og allierte styrker med å befri vårt land.

Våre landsmenn i Nord-Norge har gjort sitt ytterste for å hindre tyskerne i å oppnå sin hensikt. Der det er mulig, forsøker de å unngå tvangsevakueringen og slå seg igjennom til befrielse kommer. Heller ikke må vi gjere oss delaktige i den krigsforbrytelse som blir begått. Vi må ikke bistå de nazistiske makthavere i deres organisasjoner med evakueringen.

Under en pressekonferanse i London den 20/11-44 fortalte Kronprins Olav om den tyske avvisning av eiendommer i Nord-Norge. Kronprinsen nevnte videre at samarbeidet mellom de norske og russiske myndigheter var et skoleeksperiment på hvorledes folk av forskjellige nasjonaliteter kunne samarbeide.